

A mi gyógyszerészünk

„A bőr alatt rejtőzik az ember!”

• Amit a bőrgyulladásról tudni kell!

A bőrgyulladás, azaz a dermatitisz, igen kellemtelen betegség, hiszen ennek látható megnyilvánulása is van. Sokféle megjelenése lehet, most 3 fajtájával ismerkedünk meg.

Az orbánc: olyan fertőző bőrgyulladás, melyet a *streptococcus* baktérium okoz. Főleg a végtagokon jelenik meg, de előfordulhat bárhol, akár az arcon is. A baktérium behatolása helyén vörös elszíneződéssel kezdődik, majd lázról, hidegrázásról panaszkodik a beteg. A terület élenkvörös és fájdalmas lesz. Akár szűnyogcsipés, akár egy kis sérülés a bőrön, és a baktérium megtalálja a behatolásra alkalmas területet. **Kezelése:** ágynyugalom, hidegvizes borogatás a területet poicoljuk fel. Legtöbbször magától meggyógyul, de súlyosabb esetben antibiotikum adása indokolt.

A pikkelysömör: immunológiai gyulladás által kiváltott tünet, okát még nem ismerik. Lehet örökletes hajlam, mechanikai behatások, sérülés, égés, rovarcsípés, sőt még a stressz is előidézhetheti a tüneteket. Nem fertőző, a bőrön a felhámsejtek olyan gyorsan halnak el, hogy egymásra rakódva pikkelyszerű rétegeket, ún. *plakkokat* hoznak létre.

Joey Fitzgerald
(Kisecset):
Titokzatos ház
(„Hewitt” ház)

KONYHASAROK

Németh Erzsé

Fűszeres csirkemell kapormártással

Nyár elején már minden kiskertben megterem a friss kapor, ezért most egy nem túl bonyolult, de nagyon finom kapros ételt ajánlok kedves Olvasóinknak.

HOZZÁVALÓK

(4 személyre)

filézett csirkemell
fűszersó (ízles szerinti
összeállításban)

olaj

A mártáshoz:

1 csokor friss kapor

2-3 evőkanál olaj

2 gerezd fokhagyma,

1-2 evőkanál liszt

2-3 dl tej

só, bors

(ízles szerinti)

A csirkemellet felszeleteljük picit kiklopfoljuk és gazdagon megszórjuk a fűszersóval. Egy éjszakát hűtőben pihentetjük. Másnap elkészítjük a mártást. Apróra vágjuk a kaprot, és az olajon megfonnyasztjuk az összevágott fokhagymával együtt. Megszórjuk a liszttel, kicsit pirítjuk majd felengedjük a tejjel, és sóval, borssal ízesítjük. Ezután kevés olajon megsütjük a bepácolt csirkemell szeleteket. Köretként rizst vagy hasábburgonyát ajánlok hozzá. Mint a eddigi receptjeim mindegyike ez is családomban kedvenc étel: közé tartozik, ezért remélem, hogy Olvasóinknak is elnyeri a tetszését!

Jó étvágyat kívánok hozzá!

NAPFÉNY

a ravatalozóban

A kisecseti ravatalozó épületének felújítása után merült fel a gondolat, hogy a komor függönyök által borított sáv, eseménytelen falakkal kezdni kellene valamit. Hosszú tanakodás, keresgélés után Vecserek Ildikó kapta meg a feladatot, hogy az építészeti is meglehetősen szerencsétlen épületbelső embetségessé tegye. Első hallásra talán szokatlan a jelző, de szándéka már a tervezés szakaszában az volt, hogy az üvegablakok és a főfal festett motívumai, ezek színvilága szakit-

son a megszokott komor megjelenéssel, inkább az elfogadás, a megnyugvás, a vigasz üzenetét hordozza a belépő számára. Mivel ez Ildikó első *murális* (közvetlenül a falra festett) munkája, hosszú időt szánt a felkészülésre: komoly technikai és művészettörté-

neti tanulmányokat folytatott, csak ezek után kezdte meg a kartonok rajzolását. A bibliai motívumokból építkező, a reneszánsz freskók díszítőelemeit és színvilágát idéző kompozíció – a tervek szerint – 2018. végéig készül el. A letisztultan egyszerű, figurálisan csak a szentlélek galambját megjelenítő, fordított „üvegablak-piramis” azonban már teljes szépségében követi a külső fények napszakonkénti változásait. A falfelület festésének nagyobb része azonban még hátra van. Ha a teljes munka elkészül, képes beszámolóval tudósítunk majd róla, de a hírek szerint, az alkotó eddig még egyetlen kíváncsiszkodó előtt sem csukta be a ravatalozó ajtaját...

FA

A TERMÉSZET EREJÉVEL

Rozmaring a serkentő

Markovics Vera

A rozmaring átható, tömjénre emlékeztető illatú, dúsan elágazó, örökzöld, évelő félcserje. A fagyot rosszul tűri, ezért a szabadban nálunk csak a déli országrész védett helyein éli túl a telet. Az antik világban Aphrodité szent növényének, a szerelem és a termékenység jelképének tartották. A rozmaringtinktúrát Erzsébet királyné köszvény elleni szerként használta, ezért később *Magyar királyné vize* névvel áruzták. A növényt a századforduló táján a kórházakban mint fertőtlenítő szert is használták.

Tudományos vizsgálatok igazolják a rozmaring gyógyhatásait. Ezek szerint felhasználhatjuk emésztési panaszok enyhítésére, máj- és epehólyag működésének serkentésére, sebgyógyulás gyorsítására, különféle keringési problémák és hurutos megbetegedések kezelésére. Ezekon kívül görcsoldó, antioxidáns, baktérium-, vírus-, és gombaellenes, valamint gyulladásellenes hatása is bizonyított. A rozmaring nemcsak a szívet és a kiválasztó szerveket erősíti, hanem a központi idegrendszert is.

A szépségápolásban főleg hormonháztartást kiegyensúlyozó, gyulladást csökkentő, vérkeringést stimuláló és bőrerősítő hatása miatt használják. Rozmaringteás borogatástól (*1marék rozmaringot tegyünk fél liter vízbe*), vagy aromavizes áttöréstől felírásul a fáradt, kezelhetőbbé válik a zsíros bőr. Gyorsan zsírosodó, korpás fejbőrnek is jót tesz a rozmaringos öblítés, és a fejbőr masszírozása. A rozmaringos illóolajos fürdő felmelegíti a fázós, lanyhább vérkeringésű hideg lábakat. Reumától szenvedőknek is ajánlják. A növény kivonata cellulit elleni (narancsbőr) készítményekben is megtalálható.

Cserhát Vidéki
HÍRMONDÓ
Kiadja a **Házvilág Kiadó Kft.** - 1026 Budapest, Trombitás út 26.
Felelős kiadó: **Toldy-Osz István** - Felelős szerkesztő: **Léderec Pál**
Forrás és lapterv: **Fodor Attila** - Weboldal: **Horváth Viktor**
A szerkesztőség címe: 1026 Budapest, Trombitás útca 26.
Telefon: 06 (1) 331-4207, 06 (30) 932-4588, (30) 515-7049
E-mail: kisecsetbt@online.hu - Megjelenik: kéthavonta
Fogyasztói ára: 55 Ft - Az újság éves előfizetési díja: 330 Ft
Megrendelhető: a **06 (30) 552-1236**-os telefonszámon.
Hirdetésekkal kapcsolatos információk: **Rátóti Sarolta**,
Telefon: 06 (20) 423-6891 - E-mail: srato7178@gmail.com
ISSN 2498-6410
Minden eddig megjelent lapszámunk (2011–2017) elérhető:
www.csermondo.hu
Megtalálhatóak vagyunk a **facebook**-on is!
Következő számunk 2018. augusztus elején jelenik meg!

Kétdodony, Kisecset,

Szátok, Sente és a

környékbeli falu-

közösségek lapja

A tanév utolsó feladata általános iskolásoknak: –Ha a busz ezt a 100 métert durván 60 másodperc alatt teszi meg, hány km/h-s sebességgel halad (ha egyben marad)?

Pribelszki Mónika

Dédnagyapa meséi

Mikor az Úristen megteremtette a világot, a végére kifutott minden gazdagságából, és csak cseppecske maradt a festékes rocskájába mindenből. Mit tehetett mást, gondot egyget, minden jót-rosszat, szépet-csúnyát, eget-földet, gyökeret-fát összekevert, osztan lessz ami lessz, elhúzta pemzlijét a még üres földön. Megnézte messziről, igencsak megelégedett vót, mosolyra húzta arcját, kedvét lelte benne. Ezt a darabka földet aztán elnevezte Kisecsetnek, mivel kicsi jutott csak oda – kigyelemből...

Élt itt akkoriban egy kicsinyke lyánka, akit Bezlenkának híttak. Apja, anyja nemigen vót, ha vót is, más határba jártak. Így nevelődött ritka szerencsébe, mer mindenki kedvezett neki. Naponta járt a szomszédokat, hol itt vót, hol másütt. Reggel mamánál frissen fejt meleg kecsketejét itt, a délelőtt már Rozi ányginal érte körtézny. Útközbe kikísérte Péter bát, a juhászt, a nyájjal a faluvégire, közbe fogadást kötött, hogy meg merije húznia a Mancsi számár farkát. Hát honne merte vóna? Jutalma egy marék csirkegomba vót a tarisznyábo. Ebédőnyi má öreg mamáná vót, paprikás tökkel várták, kozmássan, cukorval, foghagymával. Sose ett anná jobbat élettibe tán. Nagyapi fótos almát, mazsolát kínát neki, maj megszöktek az öregasszonytól, ki a szőlőbe kapáni. Rekkenő hősíg vót, api lefeküdt a pünkösdi cseresnyefa alá alunnyi, Bezlenka meg eltűnt a papsajtba, de vót ott minden file jószág: zödbbórsó, ribiszke, tejekukorica – csak a szomszédot ne egye erre a rosszbe. A sok csanya megcsípta a csóré lába szárát, mikó esteledve megtelt a hátíkosár gyümöcsvel, hagymával, csicsiberborssóval, babbal. – Má biztosan hiányzunk a vínségnek – mondta api hunyorogva kékszemivel (folyt. a 2. old.)

„Akácos út...”

Április 15-én, vasárnap a Kétdodony és Magyarnándor közti 8 km-es akadálypálya legromosabb szakaszai mellett sárga táblácskák sora jelent meg. A rajtuk olvasható feliratok a legveszélyesebb csapdákra hívták fel a vezetők figyelmét. A pusztá figyelemfelhíváson túl azonban többet is nyújtottak: szellemes, szórakoztató felirataik olvasásra készítették az autósokat, akik eközben akaratlanul is lasítottak, hiszen aki egyet is elolvasott, mindjárt kíváncsi lett a soron következőre.

Az *Egykor erre út vezetett...*, vagy az *...és erre még élnek emberek!*, aztán a **NO-ÚT ZÓNA!**, a **Közlekedj okosan!** és a kedves, **vakondveszélyre** figyelmeztető rajzocska mellett olyan táblák is felbukkantak, ahol az út állapotáról részletes információkkal rendelkező intézmény elérhetőségei szerepeltek. Ezen kívül a veszélyesebb kátyukat piros festékkel külön is megjelölték, és az **ajánlott 1km/óra** sebességet is felfestették az aszfaltra az egyik legkritikusabb szakasz előtt. A táblák különösen azok számára voltak hasz-

nosak, akik nem naponta kényserülnek az úton közlekedni, hanem alkalmilag járnak erre, ugyanis egy-egy járhatóbb rövid szakasz óhatatlanul felszabadultta, óvatlanná teszi az arra haladót, aki így várhatóan nagyobb sebességgel igyekszik a rá váró gödrök felé. Bár a helyszínen készült fotók villámgyorsan terjedtek a facebookon, de hogy kik voltak az elkövetők, azt azóta sem sikerült megtudnunk. Az út fenntartója is rekordsebességgel reagált az újabb civil rendbontásra: a debercsényi szakasz

táblát már délutánra eltávolította, a Kétdodony és Sente közöttiekre csak másnap kerülhetett sor, de a terület információmentesítése végül sikeresen megtörtént. A rendezvarás megszűntetésével az autósok ismét zavartalanul használhatják az akadálypályát, ahol a sikeresen áthaladók jutalma – a jövőben is, minden esetben – járművük sértetlensége lehet, az ügyetlenkedők, a kapkodók pedig magukra vessenek! Ők, amíg nem tanulják meg a pályát, a gumijavítóknál, illetve a szakszervezetben fizethetik be a hibáik súlyával arányos büntetési tételeket. Az igazsághoz tartozik, hogy a következő héten Kétdodony és Sente között a narancssárga overálás pályaeépítő néhány – vaddisznóra és medvére is veszélyes – vermet betemetve, könnyítették valamit egy rövidke szakaszon, de aki ezen elbizba magát, az a következő kanyarban biztos gyorsan kijózanodik. Éppen egy évvel ezelőtt együtt örültek a környékbellek a kétbodonyon át Romhányba vezető út felújításának, hiszen ez nem csak az itt élők közérzetét javította nagymértékben. Akkor kifejeztük azon reményünket, hogy előbb-utóbb talán Sente és a távolabbi községek is „csatlakozhatnak az európai úthálózatához”. Úgy tűnik, erre még jócskán várni kell. Addig a falubuszokon zötykölődő óvodások minden év májusában naponta kétszer gyönyörködhetnek a virágpompát őrítő akácfasorokban, de mire felnőnek – így vagy úgy –, már európai utakon járhatnak majd...

Fodor Attila

és mosolyogva húzta ősz bajuszsát. Ballagtak haza. Mami csipőre tett kizvel várta má ököt a kútnál, másik kezével előlított napnyugotnak.

– A fene jó hogy hazaette ökö!t! A nyuloknak ki ad ennyi meg innya! Mer én nem!

– Bolond ember, má esse lehet rábíznýi, öszvekevert mindent a hátyíbal – dohogta.

Prűcsökszóval, foghagymaszagos, ígett pirítós-kenyérrel este lett, szót mán a harang is.

Akkariba szokás vót este öszveülnýi, öregmama komasszonyai is előszállingóztak, mind a kálvínysta varjak. Kendőjük, fékétőjük behúza az arcokba, nehugy aszídíjk pletykáni járnak. Kötinysebek tele vót cibíkes, zsíros, meg szívalekváros kenyírvél.

Bezenkának se köllött több, erre várt egísz nap! Ilka meg Terka néni, özvegyek mán nagyon rígen, családíok messzire szakadt, csak ök vótak egymásnak. De mesényi mindannyian nagyon szerettek a régvót időkro. Gombóc kutya fekete árnyika is megjelent a küszöbön, jelezett, hugy itt mán valami készű.

Api elővette a tangóharmonykát, az asszonyok meg nekifogtak fejtenýi, hagy mátt pucónýi. Hol mesétek, hol énekötek, hugy aszongya: *Kiballagok a vasútra, találkónýi véled, Viszek kéklő nefelejst, gyönyírvírdgot nékked. Jó! tudom hugy nem lehet örökké szeretenýi, De az én fájó szívem majmeg hasad érted.*

– No Pista sógor akkó meséjén hugy is vót régen! – mondták aztán.

– Eccer a cigán elment a szentei papho lopnýi. Kövír, lusta ember vót a pap, de szeretett vadász-nýi. Vót is neki két kutýája, Látlak meg a Cigán. A pap vitte vóna ki a kutýaknak a vacsorát, oszt hittá ököt: – *Látlak! Cigán!* Megjédett a a cigán, bebűt a vécébe. – No itt mán nem lácc meg – gondóta. De csak hallja: – *Látlak! Cigán!* Mit tehetett, beugrott a deszka alá, de meginn – *Látlak! Cigán!* Aszt mán nem bírta cernával a tolvaj oszt visszaszót: – Látod ám az anyádnak a, má nyakig vagyok a szarbal! – vót nagy nevetés. Ilka néni kevetkezett: – Az Úrjézus meg Szent Péter leszátak az égbo, megnéznyí millyek a népek. Es-tére szállást kértek egy házná, ahol alyan leginyek laktak, akik ha beittak, nem bírtak a vérökkel, osztan verekedtek. Lefekűdnek az ágyba, bévűl Jézus, kivöl Péter. Aszongyák a leginyek: – Verjúk meg a kilsőt! No adtak Pétenek. Nem szót az semmít, inkább befekűdött a falho. Megin gyűnnek a leginyek: – No a kilső mán kapott, most adjunk a belsőnek is! Péter megin kapott! Többet aztán nem iparkodott a Krisztus helyít elvennyí!

– Meséjének a boszorkákró is! – könyörgött Bezenka. Újra api vette magáho a szót: – Az akkór vót mikor még parádés kocsi vótam az öreg úrnál a Kastéba. A két ló, Lenke meg Tirza, ide vót az istállóba bekötte hozzám. Abba az évbe kaptunk egy szép bornyas tehenet a kormányzóto, mer a mi Miklósunknak keresztapja lett a templomba. A tehen egyszercsak véres tejet kezdett annýi. Tanakodtunk mi lehet. Kilestem éjél, hugy egy nagy csúnya béka bejár az istállóba, hát látom hugy szopja a tehenet.

No attam én neki a lapátval meg a villával, kidobtam a trágyára. Megyek másnap, a béka eltönt. Osztan hallom pár nap múva, hugy az eggyik szomszédba az öregasszon beteg, nem bír főkelni, csupa kék-zód, meg akar halnýi. Mingyá tuttuk ő a tettes! Kivallotta, addig nem bírt meghóni.

– De ugye nem fogtak kezett vele, me akko magajé a tudás is! – rándut össze Tiborné.

– Hát honne fogtam vóna – mosolygott api.

– No akko aszt mongya meg nekem, hugy milyen üres, és dugóztatlan üvegbe nem lehet pájnkát öntení?

– Ez könnyű, amellik föl van fordítva. Isznak-e egy kis konytalvalót? – de ez nem is vót kérdés mán.

– Kérdek mást, mondta felbátorodva Terka néni.

– Hugy lehet 100 muzsikos cigánt a vasúto, Becskérő beszállítani a faluba egy kocsin?

– Hát az bizon nehéz, de maj többször fordulok! Nagy nevetés vót a jutalom, elfogyott a pucónýi való is, kíső este lett, kisézőtek haza az asszonyok.

– Csak még egygett! – könyörgött Bezenka. – A garabancias diákró, amelly essőt hozott, vagy a lúdvércró, aki udvarót magának Terka néni!

Végű is megkönyörűtek, mama fejezte be a mesét: – Amikor még lány vótam, minden szombat délután kisépertűk az uccát, után a korszorúba mentűnk, énekötűnk, táncötűnk, lánykodtűnk. Hazfele mindég má sötétbe gyűtűnk. Nem teccett ez apámnak. Mi még a barátnőmvél, Terával sokáig itt átunk a kishídon. Beszégettűnk, neveltűnk nagyokot. Apám megeléögte, fölvegt egy alsósoknyát, magára burított egy lepedöt, oszt kiment a Kisagácsonon, legyűtt a hegyró, oszt gyűtt felénk a sarokró.

Nézi Tera, nézem én is, nem tudtuk mi az! Közbe meg fenyegetett a bottýával is! Azt miko majnem ideér, aszogya Tera: – Te gyűn a halál! Erre úgy megijettűnk, elszaladtunk. Anyám meg az ablakbo lesett minket a gyerekekvel, úgy nevetek rajtuk. Többet nem marattunk ki lánykodni. Hát így vót, vége vót, igaz vót.

Családi játékműhely

Lapunk 2017. szeptemberi számában adtunk hírt, az akkor Kétbodony határában felállított, köszöntő táblákról. Azóta megtudtuk, hogy alkotójuk a helybéli **Zagyvai Árpád**, akiről az is kiderült, hogy más dimenziókban, de hasonló igényességgel, a gyerekek számára is van „mondanivalója”.

Ő egyike azoknak, akik a digitális bazárúru és a műanyag dömping világában természetes anyagok felhasználásával készítenek szépen kivitelezett játékokat. A legnépszerűbb fa összerakó játékok készítését csak az utóbbi években kezdte meg, a fával való találkozása azonban ennél jóval korábban tevődik. Ugyanis asztalos szakmát tanult, és hosszú időn át bútorasztalosként gyárban dolgozott. Első „önálló” faragott munkája egy kopjafa volt, amit édesapja sírjára, a tőle örökölt gyalupadon faragott meg.

Az elkészült munka aztán lassan hozta a megbízásokat, felkéréseket, és profija is egyre szélesedett: oszlopok, épületdíszek, sírkeretek, használati tárgyak, konyhai eszközök, dísz tárgyak gazdagították a kínálatot. A játékok megszüle-

K É T B O D O N Y I • N A P L Ó

Passió

A kétbodonyi evangélikus templomban március 28-án az Evangélikus Hittudományi Egyetem teológus hallgatói tartottak előadást.

Kézműves foglalkozások

Március 24-én húsvéti kreatív szakkörünkön tartottunk *tojás berszelést* (tojásfestési technika, levéllyenomatok felvétele a tojásra), és *tojásfára* (húsvét alkalmából feldíszített fa) díszeket készítettünk! Április 29-én, Anyák napja alkalmából is a könyvtári közösségi helyiségben tartottunk kézműves foglalkozást, ahol rózsacsokorkosarat és cserepes virág mellészúrható üdvözlőlapokat készítettünk. A szükséges anyagokat önkormányzatunk biztosította.

Kirándulás

Április 21-én, Terman Nikol szakvezetésével, látogatást tettünk a Vácrátóti Botanikus Kertbe! A szakvezetés Terman Nikol felajánlása volt, a belépőjegyek árát és a különbusz költségeit az önkormányzat biztosította.

itt azokat is, akik itt születtek, de már máshol élnek, és azokat is, akik bár nem itt születtek, később otthonukul választották Kétbodonyt.

Hagyományörző csoportunk hírei

Csoportunk április elsején, *Hollókön* húsvéti gombócfozással vett részt. Június 2-án *Béren*, az ottani Palóc Fesztiválon szerepeltek, de ott sem maradhatott el a gombócfozás, amivel Szilvaszombat rendezvényünket népszerűsítették. Ezt követi a június 9-i terénýi fellépés, ahol új műsorukat is bemutatják.

Ifjúisági sikerek

Április 7-én, Bokodon, a Teremkerékpár Országos Bajnokságon *Zagyvai Armand* az 1. helyen végzett, és a szintén kétbodonyi *Boskó Bene* is szép eredményt ért el.

Zagyvai Armand a Budakeszi Vadaspark rajzpályázatán is jeleskedett, első helyezést ért el, ezzel pedig ingyenes belépőt és szakvezetést nyert iskolai osztálya számára is.

Szabó Zsóka és *Varga Adriána* az Államkincstár rajzpályázatára nevezték képeikkel. A község Facebook oldalán még lehet a rajzokra szavazni!

Zagyvai Armand: Az erdő szorgoskodói

Szabó Zsóka rajza

Varga Adriána rajza

Felújítás

Folyik a kétbodonyi polgármesteri hivatal felújítása. Ügyfeleinktől a kellemetlenségekért ezúton is elnézést kérünk! Későbbi lapszámunkban bemutatjuk az eredményt: ilyen volt, ilyen lett...

Janecskó Györgyi

K I S E C S E T

Kisecseten, az önkormányzat melletti telken parkoló és kis park kialakítása folyik. Ha elkészülnek, a könyvtári vagy más közösségi rendezvényekre érkezők kényelmesebben tudnak majd megállni, a kis park pedig szabadterti programok szervezésére is lehetőséget ad majd.

Annak idején a társalapítók, **Kovács Miklós** és **Varga Szabolcs**, egymástól teljesen függetlenül, jelentkeztek, és nyertek felvételt a pécsi Pollack Mihály Műszaki Főiskolára, építész szakra.

– Hazautazásaink alkalmával tűnt fel mindketőnknek – meséli Miklós –, hogy rendszeresen ugyanazokban az időkben, ugyanazokra a vonatokra várakozunk. Így aztán kiderült, hogy Szabolcs a Héhalomtól 20 km-re levő, már Heveshez tartozó, Boldogon lakik.

Élet a KOVATERV előtt

Diplomázás után ugyan más-más egyetemek továbbképzésein vettek részt, és más-más munkahelyeken dolgoztak, kapcsolatuk megmaradt, és ha adódott egy-egy nagyobb saját munkájuk, abban mindig tudtak egymásnak segíteni.

– Ezidőtájt sokfelé dolgoztam, utaztam, ami a szakmánk természetes velejárója – folytatja Miklós –, és így derült ki számomra, hogy erősebben kötődöm Héhalomhoz, mint addig gondoltam. A városi léttől mindig idegenkedtem, de azt vettem észre, hogy ha még egy Héhalomhoz közeli településen ér is az este, én rendre kényelmetlenül éreztem magam. A városi tervezőirodákban alkalmazottként töltött éveinek még egy érdekes tapasztalata volt. Ha valahol kivitelezési probléma adódott, előbb-utóbb mindig ő lett az, akit a helyszínre küldtek, mert kőműves mester édesapja mellett jó néhány nyarat végigdolgozott, látva-tapasztalva a szakma csínját-bínját.

– Aztán 2002-ben – mondja Miklós –, befutott egy olyan komoly feladat, amit már nem lehetett tervezőirodai munkánk mellett elvállalni, ezért önállósultunk – akkor alapítottuk a *KOVATERV Építészeti Tervezőirodát*.

„Többszintes alapozás”

Mivel akkortájt vált igazán általánossá a számítógépes építészeti tervezés, így a céges indulás, egyebek mellett, komoly technikai beruházást is igényelt. Mindezen túl pedig, értelemszerűen a meglehetősen bonyolult építészeti tervező programok alapos ismeretét is. Miklós ehhez az alapokat és a gyakorlatot még korábban, 1999-ben, nógrádterves korszakában, önképző módszerekkel szerezte meg.

Boldog, családi ház

Habarc és monitor

Találkozás Kovács Miklós építésszel – Héhalomban

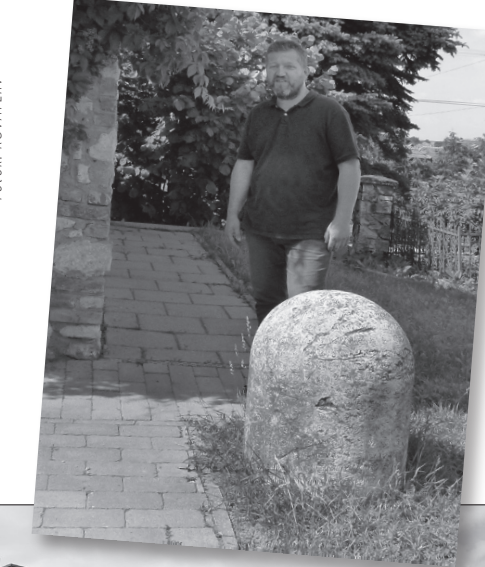
Héhalom, közel ezer lakosával, nem számít apró településnek Nógrádban, mégis meglepődik, aki megtudja, hogy itt építész tervezőiroda működik. Mondhatnánk persze, az is meglepő, ha ma ezen valaki meglepődik, hiszen az internet világában a megrendelővel való kapcsolattartás már szinte bárholonnan lehetséges. De a dolog azért, mint majd kiderül, nem ilyen egyszerű. A KOVATERV Kft. alapítója mindezek ellenére nagyon is héhalminak érzi és vallja magát. Vállalkozásuk létrejöttéhez, nevezetesen a két építész, KO és VA találkozásához a 90-es években több véletlen összzejátszása vezetett.

Gyorsan felfedezték őket, egy-egy munka mindig hozta a következő megbízást, és közben országos pályázatok során is sikeresen szerepeltek. Megbízóik többsége azért ma is, értelemszerűen, nógrád- illetve hevesmegyei. Középületek, családi házak generáltervezését vállalják, azaz együttműködő partnereik segítségével építész terveikhez statikai, gépészeti, villamossági terveket is mellékelnek, illetve a megtervezett épületek kivitelezésének műszaki ellenőrzését is biztosítják.

tartva, valójában együtt tudjuk megkeresni az általunk is jónak tartott építészeti megoldásokat. Egyébként engem társaságban is feszélyez, ha „mérnöküráznak”! – De ide kívánczik egy másik eset is: amikor Nógrádban egy városi meg-

Egyházasdengeleg, közösségi ház

Buják, közösségi ház

Héhalom, családi ház

jelentősége csekély, de inspirálólág hatnak és új életre is kelnek egy-egy mai épület tervezésekor. Gyűjteményének egyik kapitális darabja a kertjét megbillentő 6 mázsás kerékvetőő, ami egykor a Budapesti Növényolajgyár gazdasági portájának bejáratánál teljesített szolgálatot. Ami családját illeti, szociológus feleségével ötödik gyermeküket várják, nemlétező szabadidejében pedig egy kis állattartó családi gazdaságot működtet. Szívvúja a hajdan volt nógrádi szőlő- és borkultúra újjáélesztése – természetesen nemes fajtákkal.

Fodor Attila